

ruge glave po koncu, ni se nam bati poraza, pridite
kega i vsi na volišče in pokažite tam Vašo lastno voljo!
mistim pa, kateri Vas bodejo vlačili še v tako „na-
Noodne“ gostilne, tistim, kateri Vam bodejo dajali
emumodke, delili Vam gulaž, plačevali za Vas pijačo,
tuj-istim povejte brez ovinkov v lice, da te smodke, to
kelino, vsa ta darila prav pošteno — smrdijo, da ni-
spakor nočete povžiti tega, kar se Vam iz posebnih
nega zrokov daruje, kar pa bode te prej ali slej morali
polačati sami!

Volilci, ne poslušajte glade volite v tudi ne
glaših dušnih pastirjev, ker so ti večinoma prijatelji
in dohtarjev in ker duhovnikov okrajni zastop in njega
meodstvo čisto nič ne briga!

Toraj le pogumno in ponosno k volitvi, a pre-
celodnost Njega pa, kateri nas je vse ustvaril naj va-
pauje Vas kmetje pred izkoriščevanjem nekaternikov!

Kmet, pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal!
Naprednjaki, držite trdo, kakor skale skupaj in zma-
lemali bode te! Da pa bode ta zmaga tem bolj sijajna,
jneto pa naj skrbi vsaki sam od Vas, potem bode
udi užival s tem večjim veseljem sadje naprednjaš-
etjega poguma, užival sadje naprednjaške svobode, ne
tebode pa stokal pod jarmom svojih upnikov, gospodov
a skrog posojilnice itd.

Koga pa bode mo mi naprednjaki volili, to se
vam bode o pravem času naznanilo.

Vojska med Rusi in Japonci.

Z bojišča dohajajo še vedno taka poročila, ki
ni se ne morejo popolnoma zanesljiva vzeti. Posa-
vornezni časniki različnih narodov, oziroma držav pri-
emšaajo o tej vojski različne novice, kakor pač komu
votbolj ugaja. Eni voščijo srečno zmago Rusom, drugi
aju pa Japoncem in po tej želji so se dosedaj tudi do-
ogeična poročila ravnala.

Verjetno je, da Japonci Ruse na morju vztrajno
nan deloma tudi vspešno napadajo. Morsko pristanišče
nice n trdnjavo Port Artur so Japonci že večkrat bom-
nrebardirali ter poškodovali tudi več ruskih bojnih ladij.
ski Japonci so spravili v Korejo, kjer se bodo z Rusi
l jna suhem bojevali, blizu sto tisoč vojakov, brez, da
koi jih pri tem Rusi zamogli zdatno ovirati. Ruske
eljojne ladje, ki so v pristanišču Vladivostok do krat-
u tega bile vsled ledu zaprte, se tudi sedaj ne upajo
ekaja prosto morje, ker jih tamkaj čaka mnogoštevil-
mebejše sovražno brodovje, ki ne pusti, da bi se vse
o guske ladje na enem mestu združile in tako je eden
tulel ruske mornarnice takorekoč zaprt v Port Arturu
le drugi pa v Vladivostoku. Japonci imajo na ta način
omrosto pot ter svojo vojaštvo pridno prevažajo z Ja-
kajonskega v Korejo.

Rusi pa tudi ne drže rok križem. Iz Kronstadta
orob evropskem vzhodnem morju in iz Črnega morja
rajo odposlali več težkih bojnih ladij na daljni iztok,
djer se imajo združiti z ondotnim vojnim brodovjem.
sovko dospejo tje, pričakovati smemo odločilne morske
veitke, ki pa vojski še nikakor ne bode storila konca,
edajati konečno zmago bode vsekakor odločila bitka

na suhem. Severno mejo Koreje dela reka Jalu in
ob tej reki imajo Rusi zbrano svojo glavno moč, ka-
tero dan na dan z novodošlimi polki pomnožujejo.
Povprečno spravijo Rusi 4 tisoč moč vsak dan na
bojišče; čez mesec dni bodo jih baje imeli zbranih
okoli tristotisoč moč in s to velikansko armado na-
meravajo potem uspešno na sovražnika udariti in
ga popolnoma uničiti. Posamezne čete kozakov (rus-
kih konjenikov) so baje korejsko mejo že prestopile
ter tu in tam imele z Japonci praske, ki pa niso
bile znatnega pomena. Prava, in kakor se sme pri-
čakovati, jako krvava vojska se bode najbrž še le
meseca aprila ali maja začela, ko bodeta imela oba
nasprotnika vse vojne sile za spopad dovolj priprav-
ljene in urejene.

Kake nasledke svetovnega pomena bode imela
ta rusko-japonska vojska, to se dosedaj še ne da
presoditi. V Evropi je že dosedaj povzročila mnogo
suma in diplomatskih spletkarij. Razne evropske dr-
žave so že poklicale svojo vojaštvo pod orožje. Med
vsemi se najbolj sumljivo vede Angležka, ki je ne-
kaka zaveznica Japoncev. Ko bi se Anglija ne bala
Francozov in nekoliko tudi Nemčije, bi gotovo že
priskočila Japoncem na pomoč ali pa bi prekoračila
svoje vzhodno-indijske meje in Ruse na njihovem
ozemlju napadla, pa strah pred drugimi velesilami jo
v tej poželjivosti še malo brzda; strah pa ni samo
za male otroke dober, temuč tudi za prevzetne An-
gleže.

Francoska je ruska zaveznica in je Rusiji v slu-
čaju vojske obljubila pomoč, ako jo napade še drugi
sovražnik. Sploh je napetost med evropskimi drža-
vami dospela na tako stopnjo, da je le iskric treba
in s smodnikom napolnjeni sod zleti v zrak. Nobena
država drugi več ne zaupa, sum, škodaželjnost in
zavist napolnjuje diplomate in vojskovodje.

Sleparije.

Celjska „Domovina,“ imenujmo jo, kakor si za-
služi celjska klerikalna žaba je priobčila v eni svojih
zadnjih števil, namreč z dne 5. t. m. članek z na-
pisom „Štajerc in njegove sleparije“. V
članku piše najbrž prvaški dohtar ali pa njegov „šri-
bar“, naravnost gorostasne nesramnosti, tičoče se
našega lista, njegovih izdajateljev in sploh vseh tistih,
kateri so ustanovili naš list, češ, da so sami ničvred-
neži, kateri sleparijo ubogega slovenskega kmeta,
da bi ga tem ložje izkoriščevali. Članek, v katerem
se imenuje „Štajerc“ med drugim tudi „židovsko
protestantovski antikrist“, — kaj ne, jako duhoviti
priimek? — sam ob sebi ni vreden, da bi mu od-
govarjarjali, ni vredna nikakor tudi prvaško dohtarska
„Domovina“ odgovora, a vendar hočemo o tej stvari
spregovoriti le Vam kmetje na ljubo par besedij in
dokazati, kdo je v istini tak, kakor ga slika „žaba“,
kdo je slepar in na kateri strani so iskali sleparije!

„Štajerc“ in njegove sleparije! Čudno! Oglejmo
si malo takozvane sleparije „Štajerca“! Kakor vsikdar
lahko razsodiš dragi nam kmet sam!